

hvorimod han nu synes, at der bør ske en væsentlig Nedsættelse deri, uagtet det er godtgjort, at det Bidrag, Amtsrepartitionsfonden vil komme til at udbrøde, ikke bliver saa højt efter vort Forslag, som det vilde blive efter Loven, som den blev vedtaget ved anden Behandling, og hvorpaa Ministeren dengang gik ind. Ganske vist er her tillige foreslaaet, at Amtet skal deltage i Vedligeholdelsesomkostningerne, men dersom man virkelig frygter saa meget for, at disse Vedligeholdelsesomkostninger blive kostbare, forekommer det mig, at der er saa meget mere Grund til, at Amtsrepartitionsfonden kommer til at deltage i dem. Blive de nemlig i Virkeligheden kostbare, bliver det saa meget haardere for Lodsseierne ogsaa at bære denne Byrde foruden den Byrde, de allerede faae i Anlægsomkostningerne. Seg kan derfor ikke forstaa, at den ærede Minister, efterat han med en saadan Beredvillighed forrige Gang gik ind paa Amtsbidraget, nu synes, at det bør nedsættes, og jeg vil derfor bede det høie Thing om at fastholde Amtets Tilskud i den Form, som de foreliggende Vædringsforslag give det.

Judenrigsministeren: Seg maa derimod gjentage min Anmodning om, at man ikke fastsætter Amtets Tilskud i det foreslaaede Omfang. Dersom man vil lade Forholdet blive faaledes, som vedtaget ved 2den Behandling, gjør jeg ingen Vanskelighed, men naar man ikke blot vil forhøje Bidraget for Falsters Vedkommende, men oveniud vil paalægge Amtet en aarlig tilbagevendende Andel af Vedligeholdelsesomkostningerne, gaar man efter min Formening for vidt. Seg vil slet ikke negte, at det maaske kan være hensigtsmæssigt at lade Amtsrepartitionsfonden deltage i Vedligeholdelsesomkostningerne, men vil man dette, bør man efter min Formening fastholde, hvad der for Falsters Vedkommende blev vedtaget ved 2den Behandling, og nedsætte Bidraget for Lolland fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{4}$. Seg for mit Vedkommende holder mig overbevist om, hvad jeg ogsaa tillod mig at sige forrige Gang, at Forskjellen i selve Bidraget til Anlægsomkostningerne i og for sig ikke har Noget at betyde, thi denne Udgift forvinderes i alt Fald paa en Gang, men naar man vedblivende vil gjøre Amtsrepartitionsfonden ansvarlig for $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af Vedligeholdelsesomkostningerne, og oven i Kjøbet vil forhøje Bidraget til Anlægsomkostningerne, forekommer det mig, at man gaar den overmaade nær. De Herrer fra Lolland og Falster maa virkelig ikke glemme, at det er en overmaade betydelig Byrde, man lægger paa Amtsrepartitionsfonden, og da navnlig den, Fonden skal vedblive at bære saa at sige til evig Tid. Dersom de ærede Medlemmer ville lægge disse Udgifter sammen blot for nogle faa Aar, ville de se, at det er en Byrde, der har meget mere at betyde, end den, at Fonden skal svare $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ af Omkostningerne i det Dieblif, Digerne skulle anlægges.

Chr. Pedersen: Den høitærede Minister pegede hen til Vedligeholdelsesomkostningerne, men jeg tror ikke, de have Stort at betyde. Seg for mit Vedkommende skalde være meget villig til at lade Amtsrepartitionsfonden blive fri for Andel i dem. Under ordinære Forhold anser jeg nemlig denne Bestemmelse for mest at være en Formslag, og skalde der indbræde en saadan Naturligfke, som den, der indtraf den 13de November f. A., ville naturligtvis Andre end de vedkommende Lodsseiere komme til at tage fat igjen. Naar et Arbejde som det, der her paataendes, bliver udført med den tilbørlige Omfagt, hvad jeg slet ikke tvivler om, naar det tages i Statens Haand, og der bliver ført Kontrol med Udførelsen, tror jeg, at Vedligeholdelsesomkostningerne ville blive meget forsvindende og slet ikke ville falde trykkende paa de vedkommende Lodsseiere. Seg har derfor i Principet slet ikke Noget imod, at Vedligeholdelsesomkostningerne hvile paa dem, naar der kun ikke, som jeg allerede har sagt, bliver gjort et for stort Indgreb i deres øvrige private Eiendomsret. Det er netop Anlægsomkostningerne, som jeg frygter mest for, thi de ere uberegnelige. Før man har faaet fat paa Arbejdet, før man har fuldført adskillige Stykker, og før man har overveiet og efterseet, hvilke og hvor mange Eiendomme, der komme til at bære Udgifterne, kan man ikke se, hvad enhver af de Vedkommende have at bære. Naar derimod Arbejdet er færdigt og er gjort forsvarligt fra Begyndelsen af, ere, som sagt, Vedligeholdelsesomkostningerne en forsvindende Udgift, som jeg ikke tillægger stor Betydning eller ængster mig for vil blive trykkende for Amtsrepartitionsfonden, lige saa lidt som jeg ængster mig for, at de skalde blive trykkende for Lodsseierne. Seg lægger ingen Vægt derpaa, og jeg skal med Fornøielse finde mig i, om den meget ærede Minister paa Sagens videre Gang vil søge den Bestemmelse taget ud af Loven, at Amtsrepartitionsfonden skal tage Del i Vedligeholdelsesomkostningerne.

Berg: Seg vil dog bede det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Chr. Pedersen) nyere at overveie dette Spørgsmaal, inden han faa beskent udtaler, at det har ringe Betydning, at paalægge Amtsrepartitionsfonden en Krediedel af den aarlige Vedligeholdelsesudgift, thi det ærede Medlem maa nemlig erindre, at under den aarlige Vedligeholdelse falder ikke blot den Udgift, der falder under sædvanlige Forhold, men ogsaa den Udgift, der fremkommer, naar der er Tale om en Hovedstandsættelse. Er der slet en større eller mindre Overensommelse, der fremfalder større eller mindre Brud paa disse Diger, og hvorend der foranlediges en Udgift langt over den sædvanlige aarlige, da bliver den ogsaa efter Regjeringens Fordring gjenem den tekniske Kontrol, den aarlige Vedligeholdelsesudgift, og derigjennem kan Amtsrepartitionsfonden komme til at udbrøde